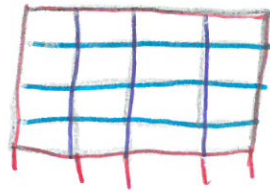

L'INESPERAT

Hi havia una vegada un xiquet que li deien Miquel. Ell vivia amb la seua família: el seu pare, la seua mare, el seu germà, la seua germana i els seus avis. Era un aficionat al futbol i jugava amb el seu germà en un dels equips del poble.

A la seua família li agradava el futbol: la seua mare i el seu germà eren del PSG i Miquel, el seu pare i el seu avi, eren del Barça. A la seua àvia i a la seua germana no els agradava el futbol. A Miquel també li agradava jugar a un joc de la Play que es diu "Superfutbol".

Els seus pares li varen ficar un horari per a que no es-
diguera moltes hores jugant amb ell.

Dilluns	Dimarts	Dimecres	Dijous	Divendres
17:30 a 18:30	14:15 a 15:00	10:40 a 11:30	19:00 a 20:00	16:00 a 18:00
1h	45min	1h 10min	1h	2h

Al llarg del temps, Miquel es centrava més en jugar a la consola que al futbol. I ademés ja no respectava l'horari. Quan arribaven els partits, Miquel, no tenia ganes de jugar i volia estar jugant a la consola. Cada vegada els seus pares es donaven compte que Miquel no estava centrat en el futbol. Des de eixe moment l'entrenador feia reunions en els pares de Miquel, per a que l'ajudaren a que deixara poc a poc la consola i es centrara en la vida real o si no volia deixar-la l'entrenador no el convocaria per a jugar en els partits.

Un dia quan Miquel arribà a casa del col·legi els seus pares li preguntaren al seu fill Miquel:

- He de fer-te una pregunta, mira hem estat parlant amb l'entrenador i nos ha dit que o deixes la consola o no estaràs als partits.

- Val em quede amb la consola!

Com Miquel va decidir jugar a la consola els pares es ficaren molt brisats i varen estar obligats a llevar-li el joc i castigar-li amb no anar a cap puesto.

Els pares li comunicaren a l'entrenador que Miquel no anava a anar a entrenador ni jugar els partits. Aixó no li agradà, perquè ell no s'esperava que Miquel que es un xiquet

que li encantava jugar al futbol, volguera més jugar a la consola que jugar en la vida real al futbol amb els seus amics i amb els seus companys.

Miquel es digue setmanes i setmanes fins que un dia que era nit de nadal, vingue tota la família i son tí, que era entrenador del aleví (del seu poble i li parlà sobre el que és jugar al futbol: faràs amics, et diran tíos i així passaràs d'utilitzar la consola i et centraràs en l'important.

Miquel es donà compte del que havia dit son tí i a partir d'això moment li digue a son mare i a son pare que tornaven la consola a la botiga, li tornaren els diners i, a més a més, li digueren a l'entrenador que Miquel ja estava més centrat. Quan el seu entrenador es va enterar de la notícia es posa molt content i de seguida el va convocar per al partit del proper dissabte.

CONVOCATORIA DISSABTE	
1. JAVIE	7. MIQUEL
2. RAMON	8. BRAUL
3. PEDRO	9. GASIER
4. XAVI	10. JUAN
5. PACO	11. MANI
6. ROMEO	